

sabbnak tűnt, hogy Damian de Veuster nem úgy „gondozta” betegeit, mint egy patriarcha. Együtt dolgozott velük, aktivizálta őket, szilárd szállásokat ácsolt velük, ösztönzést adott a sziget igazságosabb társadalmi rendjének kialakításához, öntudatra ébresztette őket.

DAMIAN DE VEUSTER egész életében akaratos, magának való parasztkoponya maradt. Szeszélyességet és önteltséget vetettek a szemére, egyetlen rendtársával sem jött ki, és egyáltalán nem volt kedve ahhoz, hogy olyan simulékonyak és diplomatikusan mutakozzék az állami hatóságokkal szemben, ahogyan az óvatos egyházi vezetés megkívánta. Komor akasztófahumor és mély depresszió váltakozott napjaiban, bizalmatlan és zárkózott maradt, de szilaj szeretettel csüngött leprásain. Értük összekapott minden felsőbbiséggel, megalkuvás nélkül, pártosan, oroszlánként harcolt védenéi szükségleteiért. Az „Arnsteini atyák” egyik előljárója szerint „eltúlzott erő kifejtésében” nem ismert okos mértéktartást.

A leprásokhoz fűződő kapcsolata tényleg nem lehetett volna szorosabb. Ki-bejártak a lakásába, nem vette túlságosan komolyan a higiéniai előírásokat. És ez a makrancos, nem mindig kellemes ember éppen ezért volt szent: pokolian félt a leprától, ami teljesen normális teremtményi félelem egy rettenetes betegségtől – de egyáltalán nem félt megérinteni a leprásokat. Tizenhat éven át minden nap, minden órában az életét kockáztatta, hogy közel lehessen a kitaszított, leírt emberekhez.

Voltak persze másfélék is, például az az orvos, aki sétatbotjával toltta el a páciensek sebeiről rongyaikat, hogy felállíthassa a diagnózist. Ez nagyon józan magatartás volt, ha számításba vesszük az orvostudomány akkori állását: a leprát még nem lehetett gyógyítani, halálos sors volt, mint ma az AIDS. Damian – mint minden radikális keresztény

– szívesebben volt oktan. Egyszer s mindenkorra határozta el, hogy feltétel nélkül megosztja életét a leprásokkal, ahelyett hogy biztos távolságból prédikált volna Isten jóságáról és egy jobb túlvilágról.

Ennek ellenére vilámcsapásként érte, amikor felismerte a brutális igazságot. Egy napon leforrázta a lábát, és nem érzett fájdalmat: a fertőzés biztos jele volt ez. Fülcimpáján csomó alakult ki, szemöldöke kihullott. Damian, aki még csak negyvenes éveiben járt, kétségbeesetten próbált ki új gyógymódokat, Istentől megátkozottan érezte magát, bosszúsan reagált rendi előljárói állandó szemrehányásaira: azok ugyanis rossz néven vették tőle az újságírók érdeklődését, amiről nem tehetett.

DAMIAN bénító szorongásos időszakokat élt át, és testében hordozta a közelgő halál jeleit, de még mindig lendületességéről és fantáziájáról tett bizonyosságot: pár hónappal halála előtt a templom tetőzetén lehetett látni, ahol új hullámbádog lapokat helyezt el, arcát már feldúlta a lepra, de még ácsoknak és kőműveseknek dirigált, mint mindig is.

A halálfélelem pedig fokozatosan örült boldogságba ment át. Most teljes joggal mondhatta el, amit korábban is sokszor teljesen magától értetődően, de csak kép-

ként fogalmazott meg: „Mi, leprások...”

Damian de Veuster negyvenkilenc évesen, 1889. április 15-én halt meg. Hosszan tartó eljárás után, amelyben nem kevés nehézséget okozott Damian szögletes, nyers személyisége, XVI. Benedek pápa avatta szentté 2009-ben.

Christian Feldmann

Forrás: Kirche In, 2014/6

MÉGIS

*Az emberek esztelenek, következtelenek
és magukba fordulnak,
MÉGIS SZERESD ŐKET!*

*Ha jót teszel, megvádolnak, hogy önzés
és hátsó gondolat vezérli cselekedeteidet,
MÉGIS TÉGY JÓT!*

*Ha sikeres vagy, hamis barátokat
és igazi ellenségeket szerzel,
MÉGIS ÉRJ CÉLT!*

*A jó, amit teszel,
holnap már feledésbe megy,
MÉGIS TEDD A JÓT!*

*A becsületesség és őszinteség
sebezhetővé tesz,
MÉGIS LÉGY BECSULETES ÉS NYÍLT!*

*Amit évek alatt felépítesz,
egy nap alatt lerombolhatják,
MÉGIS ÉPÍTS!*

*Az embereknek szükségük van a segítségedre,
de ha segítesz, támadás érhet,
MÉGIS SEGÍTS!*

*A legjobbat add a világnak, amid csak van,
s ha verést kapsz cserébe,
MÉGIS A LEGJOBBAT ADD A VILÁGNAK,
AMID CSAK VAN!*

*Felirat az egyik kalkuttai,
a Szeretet Misszionáriusai által fenntartott
gyermekotthon falán.*